Vyvěšeno dne: 9. 11. 2026 č. j. 65 A 14/2026-38
Sňato dne:

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové ve věci

navrhovatelů: **a) Společně s hasiči pro Ořešín**
jednající volební zmocněnkyní Janou Levíčkovou
bytem Odlehlá 21, 621 00 Brno

b) Ing. Pavel Vacek Veselý
bytem Klimešova 132/39, 621 00 Brno

navrhovatelé a) a b) zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Jánem Bahýľem
sídlem Hoppova 880/18, 602 00 Brno

za účasti: **1. Úřad městské části města Brna, Brno-Ořešín**
sídlem U Zvoničky 12/4, 621 00 Brno

2. PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN
jednající volební zmocněnkyní Mgr. Gabrielou Peringerovou
bytem Příhon 211/10a, 621 00 Brno

3. Ing. Jaroslava Kovárníková

4. Jana Hrstková

5. Libor Hanečka

6. Martin Braczek

o návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování a neplatnosti volby kandidátů Ing. Jaroslavy Kovárníkové, Jany Hrstkové, Libora Hanečka a Martina Braczeka ve volbách do Zastupitelstva městské části města Brna, Brno-Ořešín, konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Návrhem doručeným soudu dne 21. 10. 2026 se navrhovatelé domáhali vyslovení neplatnosti hlasování a neplatnosti volby kandidátů Ing. Jaroslavy Kovárníkové, Jany Hrstkové, Libora Hanečka a Martina Braczeka ve volbách do Zastupitelstva městské části města Brna, Brno-Ořešín, konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026. Uvedli, že ve volbách do této nejmenší městské části města Brna, která tvoří jediný volební obvod a má jediný volební okrsek, kandidovaly dvě volební strany [navrhovatelka a) a PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN], v seznamu voličů bylo zapsáno 465 osob a volební účast dosáhla 350 osob. Volební komise shledala neplatných 28 hlasovacích lístků,

tj. 8 % účastnících se voličů, což navrhovatelé považují za mimořádně vysokou míru neplatnosti ve srovnání s jinými obdobně velkými volebními obvody. Rozdíl hlasů mezi oběma kandidujícími volebními stranami je 78 hlasů, což odpovídá 12 hlasovacím lístkům. Nezapočítání 28 neplatných hlasovacích lístků tak dle navrhovatelů hrubě ovlivnilo výsledek hlasování. Volební komise přitom za neplatné označila mj. i hlasovací lístky vložené do jinak barevné úřední obálky, což bylo způsobeno tím, že současně probíhaly i volby do Senátu. Tento postup volební komise navrhovatelé považují za nezákonný. Zákon č. 88/2024 Sb., o správě voleb, i zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o obecních volbách“), o neplatnosti z důvodu vložení hlasovacího lístku do jinak barevné obálky mlčí. Navrhovatelé požadují, aby soud zákonnou úpravu vyložil ústavně konformně tak, aby sledovala cíl zjištění vůle hlasujících, a započítal jako platné i hlasovací lístky umístěné do jinak barevných úředních obálek. Eventuálně navrhovatelé požadují, aby soud přerušil řízení a obrátil se na Ústavní soud s návrhem na zrušení věty druhé § 46 odst. 3 zákona o správě voleb. Lze-li při hlasování v souběžných volbách do zastupitelstev městských částí a do zastupitelstva statutárního města využít tutéž obálku, není žádný rozumný důvod pro vydávání více než jedné společné obálky pro všechny druhy současně konaných voleb. Navíc není zřejmé, proč zákonodárce preferuje barevnost obálky před jejím slovním popisem. Taková úprava je protiústavní neboť diskriminuje a omezuje voliče s poruchou barvocitu.

2. Pokud by soud nepřistoupil na shora uvedenou argumentaci, pak navrhovatelé tvrdili, že vysoká míra neplatnosti hlasovacích lístků je důsledkem nezákonných podmínek hlasování. Zvolená volební místnost byla příliš malá a její uspořádání bránilo vytvoření více než jednoho místa pro úpravu hlasovacích lístků. S ohledem na vysokou volební účast panoval ve volební místnosti veliký ruch, pohyb osob do a z místnosti způsoboval voličům zbytečné obtíže a omezoval jejich možnost seznámit se s informacemi poskytovanými volební komisí. Za volební zástěnou byl stísněný prostor, šero a manipulace s volebními lístky byla velice náročná. Okrsková volební komise nebyla schopna hojně se bavící a diskutující voliče překřičet a pokyny o umístění hlasovacích lístků do obálek tak zanikaly v šumu diskuse či pozbývaly na důrazu. Zároveň byly ve volební místnosti dvě hlasovací urny a voliči byli instruováni, že je jedno, do které z nich lístky vhazují. Tyto pokyny pak splývaly s pokyny, do které hlasovací obálky který hlasovací lístek patří. Navrhovatelé proto tvrdí, že ve volební místnosti nebyl zachován pořádek v souladu s § 50 zákona o správě voleb. Navrhovatelé předložili soudu písemná svědectví voličů a navrhli provedení výslechu předsedkyně a zapisovatelky okrskové volební komise. Závěrem poukázali na historicky se opakující vysoký počet neplatných hlasovacích lístků v těch volbách do zastupitelstva městské části, které probíhaly současně s volbami do Senátu.

II. Vyjádření dalších účastníků

3. Volební orgán, Úřad městské části města Brna, Brno-Ořešín, se k návrhu nevyjádřil.

4. Volební strana PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN uvedla, že podání navrhovatelů je založeno jen na obecných domněnkách a neprokazuje porušení volebního zákona v míře, která by hrubě ovlivnila výsledky voleb. Tato volební strana nemá žádné poznatky o nesprávném postupu okrskové volební komise. Voliči byli informováni o správném použití barevně odlišených úředních obálek. Pro volby do Senátu byla určena žlutá úřední obálka, zatímco hlasovací lístky pro volby do Zastupitelstva města Brna a zastupitelstva městské části se vkládaly společně do šedé úřední obálky. Volební strana PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN nepovažuje samotná tvrzení navrhovatelů za dostatečný důvod ke zpochybnění výsledků hlasování ani k opětovnému přepočítání hlasů. Pokud soud dospěje k opačnému závěru, je nezbytné, aby vycházel z originální volební dokumentace a ověřitelných skutečností. Samotný podíl 8 % neplatných hlasovacích lístků neprokazuje pochybení okrskové volební komise, neboť v roce 2006, kdy se nekonal souběh s volbami do Senátu, bylo neplatných hlasovacích lístků 8,9 %; v roce 2014 při souběhu komunálních a senátních voleb neplatnost přesáhla 11 %. Z počtu neplatných hlasovacích lístků

navíc nelze mechanicky dovozovat změnu počtu mandátů či pořadí kandidátů. Neplatné lístky nelze bez jejich posouzení přiřadit žádné volební straně ani nelze předpokládat, že by v případě uznání jejich platnosti směřovaly výlučně ve prospěch navrhovatelů. Obecné výroky navrhovatelů, že pokyny okrskové volební komise mohly zaniknout v hluku nebo že voliči mohli zaměnit urny či obálky, vyjadřují možnost, nikoli prokázanou skutečnost. Volební strana nezaznamenala, že by navrhovatelé nebo jejich zástupci podali v průběhu hlasování stížnost či námitku. Svědecké dojmy o hluku, stísněnosti či možném omylu neprokazují samy o sobě počet nesprávně vyřazených hlasů ani jejich dopad na volební výsledek. Volební strana PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN uzavřela, že návrh neobsahuje dostatečně konkrétní skutková zjištění, která by prokazovala dopad popisovaných okolností na výsledek hlasování nebo na volbu kteréhokoliv kandidáta, a navrhla, aby soud návrh zamítl.

5. Kandidáti volební strany PRO OŘEŠÍN – JSME OŘEŠÍN Ing. Jaroslava Kovárníková, Jana Hrstková, Libor Hanečka a Martin Braczek, jejichž volba byla napadena, se k návrhu samostatně nevyjádřili.

III. Posouzení věci

6. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se za podmínek stanovených zvláštními zákony může občan nebo volební strana návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Podle odst. 2 téhož ustanovení jsou v řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, volební strana, na jejíž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. V řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a ten, jehož volba byla napadena.

7. Podle § 60 odst. 1 zákona o obecních volbách, platí, že podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta, se může domáhat ochrany u soudu každý volič zapsaný do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva (dále jen „navrhovatel“). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí státní volební komisí. Podle odst. 2 může návrh na neplatnost hlasování podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Podle odst. 3 může návrh na neplatnost voleb podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb. Podle odst. 4 může návrh na neplatnost volby kandidáta podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.

8. Soud ověřil, že návrh byl podán v zákonem stanovené lhůtě, a to volební stranou a osobou zapsanou v seznamu voličů (viz § 60 odst. 1 zákona o obecních volbách). Jelikož byly splněny i další podmínky řízení, soud přistoupil k meritornímu posouzení návrhu.

9. Soudní řízení o přezkumu voleb je založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (čl. 6 Ústavy). Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc měnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak. Platí přitom vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k vyvrácení takové vůle je povinností toho, kdo volební pochybení namítá, tedy v předmětné věci povinností navrhovatelů (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Z citovaných ustanovení zákona o obecních volbách pak vyplývá, že předpokladem pro vyhovění návrhu na neplatnost hlasování nebo volby kandidáta je a) nezákonnost, spočívající v porušení ustanovení volebního zákona; b) příčinná souvislost, tj. vzájemný vztah existující mezi touto nezákonností a výsledkem hlasování/zvolením kandidáta; a c) zásadní intenzita této nezákonnosti,

která musí dosahovat značného stupně výrazně ovlivňujícího a zpochybňujícího volební proces či jeho výsledek, a tedy způsobovat tzv. „zatemnění“ volebních výsledků. Tyto tři předpoklady přitom musí být naplněny kumulativně; nebude-li dán byť i jen jeden z nich, podaný návrh nemůže být úspěšný (srov. též přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2010, č. j. Vol 25/2010-94).

10. Za volební zákon, jehož porušení je podmínkou úspěšnosti návrhu uvedenou výše pod písm. a), je přitom třeba v nyní projednávané věci považovat nejen zákon o obecních volbách, ale též zákon o správě voleb. Ve vztahu k projednávané věci jsou přitom určující jeho následující ustanovení. Podle § 46 odst. 3 musí být úřední obálky neprůhledné a pro volební okrsek stejné velikosti, papíru stejné jakosti a barvy. Koná-li se souběžně více druhů voleb, musí mít úřední obálka pro každý druh voleb jinou barvu odpovídající barvě hlasovacích lístků. Podle § 50 pořádek ve volební místnosti zajišťuje předseda okrskové volební komise. Jeho pokyny k zachování pořádku při průběhu hlasování v souladu se zákonem jsou závazné pro všechny přítomné. Podle § 64 odst. 2 je hlas voliče neplatný, a) není-li proveden na hlasovacím lístku zhotoveném a dodaném pro příslušné hlasování v souladu s tímto zákonem a příslušným zákonem o volbách, b) je-li hlasovací lístek přetržený, c) není-li hlasovací lístek odevzdán v úřední obálce, d) je-li v úřední obálce více hlasovacích lístků pro tytéž volby, nebo e) je-li pro to důvod stanovený příslušným zákonem o volbách.

11. Po zvážení věci soud dospěl k závěru, že argumentace navrhovatelů není důvodná a k porušení citovaných ustanovení zákona o správě voleb nedošlo.

12. Ve vztahu k tvrzené nezákonnosti spočívající v tom, že byly jako neplatné posouzeny hlasovací lístky vložené do jinak barevné úřední obálky určené pro volby do Senátu, soud souhlasí s navrhovateli, že zákon o správě voleb ani zákon o obecních volbách takový důvod neplatnosti *expressis verbis* nestanoví. Ústavní soud však již v usnesení ze dne 27. 11. 2001, sp. zn. I. ÚS 101/01, konstatoval, že *„hlasovací lístek – aby se stal platným – nemůže být uložen v jakékoliv úřední obálce, resp. v obálce určené pro jiné volby, ale v obálce příslušné, tj. v té, která je konkrétně určena (též barevně) ústředním orgánem státní správy na úseku voleb.“* Nejvyšší správní soud následně v usnesení ze dne 6. 11. 2018, č. j. Vol 76/2018-105, řešil případ, kdy došlo ze strany okrskové volební komise k záměně úředních obálek pro volby do zastupitelstva obce a pro volby do Senátu. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„[d]ochází-li k souběhu voleb, musí být možné rozlišit, do kterých voleb byl volič oprávněn volit. Volič se může rozhodnout, že bude volit pouze v některých z probíhajících voleb, a je to ostatně běžné. V takovém případě je mu vydána úřední obálka pouze pro volby, ve kterých se rozhodl volit. Pak ale samozřejmě nemůže uplatnit svůj hlas v souběžně probíhajících volbách druhých. Pokud tedy volič například volební komisi sdělí, že bude volit pouze do zastupitelstva obce, nemůže následně za plentou vložit do úřední obálky lístek pro volby do Senátu. Stejně tak není přípustné, aby volič, který sdělí, že bude volit v obou souběžně probíhajících volbách, následně ve skutečnosti vložil do dvou různých vydaných úředních obálek hlasovací lístky pro jedny volby. V takovém případě by totiž měl v těchto volbách dva hlasy, což je v rozporu s elementární zásadou rovnosti hlasů ve volbách do Parlamentu i zastupitelstev územních samosprávných celků (čl. 18 a čl. 102 Ústavy České republiky). Navíc mohou být i v jednom okrsku v souběžně probíhajících volbách odlišné okruhy oprávněných voličů.“* Právě barevným odlišením obálek lze dle Nejvyššího správního soudu zajistit, aby nedocházelo ke shora uvedeným situacím, které by znamenaly narušení základních zásad hlasování.

13. Krajský soud si je vědom skutečnosti, že Nejvyšší správní soud se v citovaném usnesení zabýval výkladem jiné právní úpravy (§ 17 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů). Ta je však obsahově totožná s úpravou obsaženou v § 46 odst. 3 zákona o správě voleb. Závěry Nejvyššího správního soudu je tak proto nezbytné vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Umístil-li tedy v nyní projednávaném případě volič svůj hlasovací lístek pro volby do zastupitelstva městské části do úřední obálky určené pro jiné volby (do Senátu), pak je třeba takový hlas považovat za neplatný podle § 64 odst. 2 písm. c) zákona o správě voleb, neboť nebyl odevzdán v úřední obálce určené pro tyto volby. Pokud tedy

navrhovatelé namítají, že okrsková volební komise právě takto postupovala, pak k porušení volebního zákona nedošlo, a není tak splněn hned první předpoklad úspěchu jejich návrhu. Na tom nic nemění ani údajné opačné prohlášení Ministerstva vnitra k případu kandidátky Sandry Tsoukernik v druhém kole voleb do Senátu, neboť takový názor není pro soud jakkoliv závazný.

14. S ohledem na popsaný význam odlišení jednotlivých úředních obálek soud současně neshledal důvod pro přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu k posouzení ústavnosti § 46 odst. 3 zákona o správě voleb. Pokud jde o namítanou diskriminaci voličů s poruchou barvocitu, pak navrhovatelé zjevně opomněli úpravu obsaženou v § 59 zákona o správě voleb, která těmto voličům zajišťuje realizaci aktivního volebního práva prostřednictvím asistence jiné osoby.

15. Ve vztahu k druhému důvodu nezákonnosti soud úvodem podotýká, že zákon o správě voleb upravuje jen některé dílčí otázky týkající se vybavení volební místnosti a způsobu hlasování (§ 46 a § 49 zákona). Uspořádání volební místnosti a případně i průběh hlasování proto mohou být v jednotlivých volebních místnostech mírně odlišné v návaznosti na konkrétní místní podmínky. To ovšem nic nemění na tom, že by měly vždy umožňovat důstojný a nerušný průběh volebního aktu. Lze tak souhlasit s navrhovateli, že Úřad městské části města Brna, Brno-Ořešín, jako odpovědný volební orgán má zajistit dostatečně velkou volební místnost i dostatečný počet míst pro úpravu hlasovacího lístku s ohledem na počet voličů ve volebním okrsku (§ 46 odst. 4 zákona o správě voleb), v nichž bude umožněno voliči nerušeně (včetně dobrých světelných a prostorových podmínek) upravit hlasovací lístek. Pro případ velké kumulace voličů ve volební místnosti je pak na předsedovi okrskové volební komise, aby svými pokyny, které jsou pro všechny přítomné ze zákona závazné, zjednal pořádek. To může učinit např. tím, že vykáže nově příchozí voliče před volební místnost, dokud se prostory pro úpravu hlasovacích lístků a hlasování neuvolní.

16. Navrhovatelé konkrétní porušení podmínek zakotvených v § 46 či § 49 zákona o správě voleb nenamítají; jejich argumentace spočívá v zásadě v tom, že kumulace řady jednotlivých faktorů vedla k „nepořádku“ ve volební místnosti. Aby však soud dospěl k závěru, že takový stav způsobil nezákonnost hlasování, muselo by se jednat o situaci, která by významnému počtu voličů prakticky znemožnila řádný výkon jejich aktivního volebního práva. Tomu však v projednávané věci nic nenasvědčuje. Navrhovatelé setrvávají jen u obecných tvrzení (stísněnost, šero, hluk) a i předložená prohlášení celkem šesti voličů hovoří v zásadě jen o „mírném chaosu“ nebo o dílčích nedorozuměních. Některé překvapila otázka člena okrskové komise „jak chcete volit?“, která však (jak bylo vyjasněno) směřovala k tomu, zda hodlají volit jen do zastupitelstva městské části nebo i do Senátu. Pět z těchto prohlášení rovněž potvrzuje, že jim byly okrskovou volební komisí sděleny pokyny, jak mají být hlasovací lístky vkládány do obálek, a že je jedno, do které ze dvou přítomných volebních schránek následně vhodí úřední obálky s hlasovacími lístky. Soud na základě těchto prohlášení připouští, že dílčí situace, k nimž ve volební místnosti došlo, mohly vyžadovat konkrétní pokyny předsedy volební komise k zachování pořádku. Stejně tak umístění dvou volebních schránek mohlo být pro voliče matoucí, pokud museli rozlišovat mezi úředními obálkami, ale již nikoliv mezi volebními urnami. Z návrhových tvrzení doprovozených písemnými prohlášeními však soud nenabyl přesvědčení, že by tyto okolnosti vedly významnou část voličů k nesprávné úpravě hlasovacího lístku; naopak většina písemných vyjádření potvrzuje, že jednotlivé pochybnosti byly okrskovou volební komisí vysvětlovány. Sama skutečnost, že některým voličům připomínala okrsková volební komise „spolek studentů na brigádě“ a samotné volby spíše sousedské setkání v hospodě, k závěru o porušení § 50 zákona o správě voleb nepostačuje.

17. Konečně fakt, že neplatné hlasy tvořily 8 % odevzdaných hlasů, nelze považovat za zvláště významnou indicii, pro niž by soud měl přikročit k přepočtu odevzdaných hlasů. Ostatně ani ze statistik historických voleb předložených samotnými navrhovateli nevyplývá, že by se jednalo o mimořádný výkyv v počtu neplatných hlasů v daném okrsku. Pro nadbytečnost proto soud ani neprováděl důkaz výslechem předsedkyně a zapisovatelky okrskové volební komise.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kristýna Pejčochová

IV. Závěr a náklady řízení

18. Z výše uvedených důvodů soud k přepočítání odevzdaných volebních lístků nepřistoupil a návrh navrhovatelů zamítl jako nedůvodný.

19. V souladu s § 90 odst. 3 s. ř. s. rozhodl soud o věci bez nařízení jednání.

20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož platí, že na náhradu nákladů řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Brno 9. listopadu 2026

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kristýna Pejčochová